

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 17 Μαΐου 2026

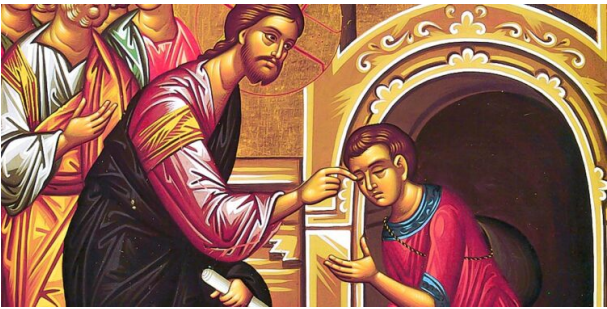
Κυριακή σου Τυφλού

Άγιοι Ανδρόνικος και Ιουνία οι Απόστολοι, Άγιος Αθανάσιος ο Νέος, ο Θαυματουργός επίσκοπος Χριστιανουπόλεως, Άγιοι Σολόχων, Παμφαμήρ και Παμφυλών Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 819

Κυριακή του Τυφλού

Απόστολος: Πράξεις Αποστόλων, ιστ' 16-34 - Ευαγγέλιο: Κατά Ιωάννην, Θ' 1-38
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς» (Πράξ. 16,17).

Για την πρώτη επίσκεψη του Αποστόλου Παύλου επί ευρωπαϊκού εδάφους, προκειμένου να κηρύξει το Ευαγγέλιο του Χριστού, μας ομιλεί το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Παύλος επισκέπτεται τη Μακεδονία και συγκεκριμένα τους Φιλίππους. Μαζί του ο συνεργός του ο Σίλας. Πολλές πράξεις βλέπουμε στο Αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής του Τυφλού. Όλες ήταν συγκλονιστικές και θα μπορούσαμε να τις διακρίνουμε: Πράξεις του Διαβόλου και των οργάνων του. Πράξεις του Αποστόλου Παύλου. Πράξεις των διωκτών του Αποστόλου. Πράξεις των θαυμαστών του Παύλου.

Ας δούμε σύντομα και απλά τα αλλεπάλληλα γεγονότα, που ξετυλίχτηκαν στους Φιλίππους. Ο Απόστολος Παύλος μαζί με τον Σίλα βαδίζουν μαζί με τους χριστιανούς των Φιλίππων προς τον τόπο της προσευχής. Ξαφνικά ακούνε πίσω τους μια παράξενη φωνή. Μια κοπέλα φωνάζει και τους ακολουθεί. Είναι δαιμονισμένη. Ειδικό το δαιμόνιό της, είναι μαντικό: «Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ

ἔχουσιν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν» (Πράξ. 16,16). Της δίνει κάποιος δυνατότητες να μαντεύει. Χρυσές δουλειές ἔκαναν κάποιοι τύποι, που εκμεταλλεύονταν το κορίτσι. Σκέτο χρυσωρυχείο το μαντείο τους.

Το δαιμόνιο, ο Σατανάς, ἔστειλε το θηλυκό αυτό ὄργανο να μαντέψει και για τους δύο ἑκτακτους επισκέπτες, τον Παῦλο και τον Σίλα. Και μάντεψε σωστά. Πορευόταν πίσω από τους Αποστόλους και τους διαφήμιζε: **«Αὕτη κατακολουθήσασα τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν**

ἔκραζε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας» (Πράξ. 16,17). Η αντίδραση του Παύλου ἄμεση και δυναμική. Καμιά συναλλαγή με τον Σατανά δεν είναι δυνατόν να γίνει. Εξοργίζεται, λοιπόν, ο Παῦλος, υψώνει σαν κοφτερό μαχαίρι τον θαυμαστό του λόγο και χτυπά κατακέφαλα το σατανικό πνεῦμα: **«Παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ»** (Πράξ. 16,18). Το πονηρό πνεῦμα ἔφυγε πάραυτα, ἀλλά τα αφεντικά της κατάλαβαν ὅτι θα ἔχαναν πλέον τα κέρδη τους. Οι σατανικοί εκμαυλιστές ἔβγαζαν πολλά λεφτά από το θύμα, εἶδαν πως χάνουν την πελατεία τους. Εἶχαν δε προσβάσεις στους ἄρχοντες της πόλης, ὅπως συμβαίνει πάντα με ὅλους τους οικονομικούς παράγοντες. Καταγγέλλουν τους Αποστόλους στην κοσμική ἐξουσία. Ο Παῦλος και ο Σίλας συλλαμβάνονται και τους φέρνουν στην αγορά. Εκεί τους οδήγησαν στους στρατηγούς και εἶπαν: **«καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἑκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες»** (Πράξ. 16,20). Κι ἐνῶ μαζεύτηκε πολὺς κόσμος ἐναντίον τους, οι στρατηγοὶ ξέσχισαν τα ἐνδύματα των δύο Αποστόλων και διέταξαν να τους ραβδίσουν, μπροστά σε ὄλο ἐκεῖνο το πλήθος. Και ἀφού τους ἔδωσαν ἀμέτρητα χτυπήματα, πληγώνονται και ρίχνονται στη φυλακή: **«καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίσειν· πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν»** (Πράξ. 16,22-23). Ἐδωσαν δε ἐντολή στον δεσμοφύλακα να τους φρουρεῖ καλά για να μη δραπετεύσουν. Πράγματι αὐτὸς τους ἔβαλε στο βαθύτερο κελί της φυλακῆς κι ἔδεσε σφιχτὰ τα πόδια τους, για να μην μποροῦν να μετακινηθοῦν. Η διάθεση του Παύλου και του Σίλα μέσα στη φυλακή ἦταν κατανυκτική, ἔψαλλαν ὅλη τη νύχτα ὕμνους στον Θεό. Τους ἀκούγαν οι ἄλλοι φυλακισμένοι να τραγουδοῦν και ἀπορούσαν: **«ατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι»** (Πράξ. 16,25). Και τότε δόθηκε η ἀπάντηση του Θεοῦ. Μεγάλος σεισμός ἐγινε ἐκείνη τη νύχτα. Σείστηκαν τα θεμέλια της φυλακῆς, ἀνοιξαν οι πόρτες. Ο δεσμοφύλακας πανικοβάλλεται. Νομίζει ὅτι οι φυλακισμένοι ἔχουν ἤδη δραπετεύσει. Από επαγγελματική

ευαισθησία είναι αποφασισμένος να θέσει τέρμα στη ζωή του. Τράβηξε το μαχαίρι και ήταν έτοιμος να αυτοκτονήσει. Τη στιγμή εκείνη ο Παύλος του φώναξε δυνατά, μη κάνεις κανένα κακό στον εαυτό σου, όλοι είμαστε εδώ! : «ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε» (Πράξ. 16,27-28).

Και τότε γίνεται κι άλλο θαύμα, ο δεσμοφύλακας γίνεται χριστιανός. Οι δύο Απόστολοι δίδαξαν σε αυτόν και σε όλους όσοι ήταν σπίτι του τις θεμελιώδεις αλήθειες της διδασκαλίας του Κυρίου. Και ο δεσμοφύλακας, αφού τους πήρε μαζί του εκείνη την ώρα της νύχτας, τους έλουσε από τα αίματα και αμέσως βαπτίστηκε κι αυτός και όλοι οι δικοί του. Σαν ξημέρωσε, μαθεύτηκε το γεγονός και οι άρχοντες φοβήθηκαν και αποφυλάκισαν τους δυο Αποστόλους. Οι Απόστολοι πορεύονται στο σπίτι της πρώτης χριστιανής των Φιλίππων, της Λυδίας. Απτόητοι θα συνεχίσουν την ευαγγελική τους αποστολή σε όλη τη Μακεδονική γη, σε όλη την Ελλάδα.

Ας κάνουμε μερικές ιδιαίτερες σκέψεις πάνω στα θαυμαστά αυτά γεγονότα των Φιλίππων. Αν είμασταν στη θέση του Παύλου τι θα κάναμε; Πιστεύω πως το πρώτο που θα κάναμε ήταν να δικαιολογήσουμε το επάγγελμα της κοπέλας. Τη δουλειά της κάνει κι αυτή. Ο καθένας όπως μπορεί να βγάζει το ψωμί του! Το ίδιο δε λέμε και σήμερα για τους αστρολόγους που ασχολούνται δημόσια με τα άστρα ή για τις χαρτορίχτρες; Δυστυχώς με το πρόσχημα της ανάγκης ή της προσωπικής επιλογής ή της ατομικής ελευθερίας, τα πάντα δικαιολογούμε. Τα πάντα τα δεχόμαστε. Έτσι είναι ο κόσμος ολόκληρος, ζει με σατανικά επαγγέλματα. Πόρνες εκδίδουν το σώμα τους για να βγάλουν χρήματα. Έμποροι λευκής σαρκός, που ξεμυαλίζουν κορίτσια κι αγόρια και τα χρησιμοποιούν για τον δικό τους πλουτισμό. Καθημερινά ακούμε ή βλέπουμε από τα Μ.Μ.Ε. τέτοια περιστατικά. Έμποροι θανάτου, διακινητές ναρκωτικών, αδίσταχτοι δολοφόνοι της νέας γενιάς. Διεστραμμένοι τύποι, ποικίλοι εκμεταλλευτές, κάπηλοι ακόμη και θρησκευτικών πραγμάτων. Οι πάντες είναι στην πραγματικότητα ελεύθεροι, ασύδοτοι, να σερβίρουν το εμπόρευσμά τους. Αδίσταχτοι στο συνεταιρισμό τους με τον Σατανά. Και το χειρότερο, τα έχουν καλά με το κατεστημένο και κάποτε είναι το ίδιο το κατεστημένο. Και όμως, αγαπητοί μου, γι' αυτό υπάρχουμε σαν Εκκλησία για να καταλύουμε τα έργα του Διαβόλου.

Ο Σατανάς έβαλε το δαιμονισμένο κορίτσι να λέγει ωραία και σπουδαία λόγια για τους Αποστόλους. Ο Παύλος όμως αντιδρά με θυμό, ακριβώς γιατί ξέρει πως ο Σατανάς κάποτε λέγει και λόγια καλά, γι'αυτό είναι επικίνδυνος, ο ίδιος και τα ενεργούμενά του. Ο λύκος είναι πιο επικίνδυνος, όταν εμφανίζεται με προβιά προβάτου. Το φίδι είναι πιο επικίνδυνο, όταν εμφανίζεται με μορφή περιστεριού. Ο αιρετικός είναι πιο επικίνδυνος, όταν εμφανίζεται με λόγια θεϊκά. Ο Διάβολος είναι πιο επικίνδυνος, όταν **«μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός»** (Β' Κορ. 11,14). Θα συνεχίζαμε τα σχόλια, αδελφοί μου, και ίσως λέγαμε ότι εκείνη η κοπέλα είναι λαοφιλής. Τη θέλει ο λαός. Και σήμερα δυστυχώς ο λαός τρέχει πίσω από λαοπλάνους. Τρέχει σε αγύρτες, σε ψευτοθαυματουργούς και σε ψευτοθαύματα. Πάντα ο λαός, ο ακατήχητος, ρέπει σε φτωχά θρησκευτικά πραγματάκια, έστω κι αν αποτελούν σατανικές εκδηλώσεις. Ακόμη και μέσα στην Εκκλησία γίνονται πράγματα λαϊκίστικα, που καμιά σχέση δεν έχουν με την ορθόδοξη λατρεία και την πνευματική ζωή. Δυστυχώς πολλές φορές συμβιβάζονται και οι κληρικοί. Και άλλα πολλά θα λέγαμε, αν βρισκόμαστε στους Φιλίππους και βλέπαμε τη δυναμική στάση του Παύλου. Ίσως και να τον κατηγορούσαμε και σαν άνθρωπο των άκρων, σαν άνθρωπο ακοινώνητο, ακόμη και για το θυμωμένο του ύφος. Γιατί να θυμώσει; Ας μιλούσε με πιο ήπιο τρόπο. Ναι ο Παύλος όχι απλά θύμωσε, αλλά εξοργίστηκε: **«διαπονηθείς δὲ ὁ Παῦλος εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς»** (Πράξ. 16,18). Ναι χριστιανοί μου σε αρκετές περιπτώσεις πρέπει να αγανακτούν και να θυμώνουν. Πόλεμος με τον Σατανά χωρίς πάθος και θυμό δε γίνεται.

Πολλά τα θαύματα στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα. Όλα ήταν θαύματα προσευχής και επίκλησης του Κυρίου Ιησού Χριστού. Οι Απόστολοι δοξολογούσαν τον Θεό μέσα από τη φυλακή κι Εκείνος απάντησε στους δοξολογικούς ύμνους τους. Έκανε αισθητή την παρουσία Του όχι με ένα, αλλά με πολλά θαύματα. Όλα αυτά μας διδάσκουν να υμνούμε τον Θεό και να προσευχόμαστε **«ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ»**, ακόμη και εν μέσω δοκιμασιών και θλίψεων. Καμιά ανθρώπινη δυσκολία να μη μπορεί να μας εμποδίσει από την προσευχή. Και όχι μόνο να ψάλλουμε ύμνους, αλλά να Τον ευχαριστούμε για καθετί το ευχάριστο ή δυσάρεστο, με τη βεβαιότητα ότι **«τὸ ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν αἰώνιον βᾶρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν»** (Β' Κορ. 4,17).

ΑΜΗΝ!